

בְּרָכָאן דְּאִתְמַסְרוּ לָהּ לְפִי שְׁאוֹתָן שְׁבַע בְּרֻכּוֹת שֶׁנִּמְסְרוּ לָהּ בַּעַת הַחוּפּוּהָ,
 אֶתְעַדָּן, וְלֹא אֶתְקַיְיְמוּ, בְּגִין דְּאִתְתְּרָכָא הוֹסְרוּ וְנִסְתַּלְקוּ מִמְנָה
 לְפִי שְׁנַתְּגַרְשָׁה, וְלֹא אֶתְדַבְּקוּ בְּעֵלָהּ וְאִתְתָּא כְּחֵדָא וְלֹא נִדְבְּקוּ
 הַאִישׁ וְהָאִשָּׁה כְּאֶחָד כְּמוֹ שְׁכָתוּב וּדְבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבִשְׂרֵי אֶחָד. וְעַל דָּא פְּלָהּוּ
 אוֹשְׁדֵי דְּמַעִין וְעַל זֶה כּוֹלֵם מוֹרִידִים דְּמַעוֹת, דְּאִתְחִי תִירוּכִין דְּאִינוּן
 שְׁבַע בְּרָכָאן פְּמָה דְּאִתְעַדָּן מֵאֲתֵר אַחְרָא. כִּי הִגְרוּשִׁין שֶׁל
 אוֹתָהּ אִשָּׁה נִרְאִים כְּמוֹ שֶׁסְּרוּ הַבְּרֻכּוֹת מִמְקוֹם אֶחָד שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת לְמַעְלָה שֶׁהִיא כְּנִגְדָּה
 (וְהַשְׂכִּינָה בַּמַּעַרְב לִכְן בּוֹכִים אֱלֹהֵי הַמַּלְאָכִים שְׁבַמַּעַרְב) פְּדִין בְּהָהִיא שְׁעֵתָא
 קָלָא נָפֵק וְאָמַר וְאִזּוּ בְּאוֹתָהּ שַׁעָה יוֹצֵאת בַּת קוֹל לְהַפִּיֵס דַּעְתָּם שֶׁל הַמַּלְאָכִים
 הַבּוֹכִים וְאוֹמְרֵת, (יִשְׁעִיָּה נ.) אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר
 שְׁלַחְתִּיהָ כְּלוֹמַר אִין זֶה כְּמַחֲשַׁבְתְּכֶם כִּי אִין זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אֵל הַמַּלְכוּת הָעֵלְיוֹנָה
 לְגַרְשָׁה ח"ו ע"י גִּירוּשִׁין הַתַּחְתּוֹנִים.

אור הרשב"י

כל המגרש את אשתו הראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעוֹת. כי אף שבדין תורה מותר להם להתגרש מכל מקום סוברים המלאכים שעייזו נגרם פירוד בין המלכות לתפארת ומעוררים עליהם דין והקב"ה מבטל את אותו הדין ואומר להם שאין השכינה מתגרשת על ידי מעשיהם.

נישאים וכאשר מקלקלים דרכיהם מתגרשת ממנו אין כל כך צער למעלה אם נפרדים כי אין זוגם מורה על יחוד למעלה כדי שפירודם יורה על פירוד ממש (אור יקר). וענין הבכיה הוא סוד הדין המתעורר מצד אלו המלאכים על המגרש את אשתו הראשונה שהיא היתה בת זוגו האמיתית עוד בהיותם בסוד הנשמות. [ובגמרא גיטין צ: אמר רבי אלעזר

זהר פסח

מאמר זה יבאר לנו את החיוב של סיפור יציאת מצרים ומה שנעשה למעלה עלידי סיפור יציאת מצרים, שכלה העולמות מאירים ומתעלה שמו של הקב"ה מאד, ומשפיע שפע ברכה והצלחה לכל עמו ישראל.

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא המצוה שלאחר ביעור חמץ שהסביר רשב"י שהחמץ הוא

יצה"ר וצריך האדם לבער אותו מן העולם היא, **לְסַפֵּר בְּשַׁבָּתָא**

דְּיַצִּיאַת מִצְרַיִם לספר בשבח של יציאת מצרים שהם הניסים והנפלאות

שעשה עימנו הי"ת בכל העשר מכות ובהצלה הגדולה מטומאת מצרים, וכן לספר מלשון

ספיר שמאיר בספורו את העולמות העליונים והתחתונים ע"י מצות סיפור יציאת מצרים,

דְּאִיהוּ חַיּוּבָא עַל בְּרַ נִשְׁ לְאִשְׁתַּעֵי בְּהַאי שְׁבַתָּא

לְעֵלְמִין שהוא חיוב על האדם לספר בזה השבח לעולמים כל ימות השנה ולא

להפסיק כלל. **וְהָכִי אֻקְיָמְנָא כָּל בְּרַ נִשְׁ דְּאִשְׁתַּעֵי בְּיַצִּיאַת**

מִצְרַיִם וכך העמדנו כל אדם שמספר בשבח יציאת מצרים **וּבְהַהוּא סְפוּר**

חֲדֵי בְּחֻדָּא ובאותו סיפור שמספר הוא שמח מאד ומעורר את שורש השמחה

שהיא אימא עליונה, להמשיך השמחה לשכינה הקדושה, לכן **זְמִין אִיהוּ**

לְמַחְדֵי בְּשִׁבְיַתָּא לְעֵלְמָא דְּאִתֵּי עתיד הוא לשמוח עם השכינה

לעוה"ב כי יקבל מהשכינה השפע של עוה"ב שהיא אימא עילאה **דְּהוּא חֵידוּ**

מְכוּלָא שמחה זו תהיה גדולה מכל השמחות **דְּהַאי אִיהוּ בְּרַ נִשְׁ**

דְּחֲדֵי בְּמַאֲרֵיהּ שזוהו האדם ששמח בקונו, כי ע"י הסיפור בניסי האל גורם

הלימוד היומי

שיתגלה גם עתה בליל הסדר אותו האור הגדול והעצום שהתגלה בעת יצאת מצרים
 שממש האיר את אותו הלילה כאור השמש בצהרים, **קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא**
תְּרִי בְּהוּא סְפוּר והקב"ה שמח באותו סיפור שעם ישראל מספרים. **יְיָ הוּא**
שְׁעָתָא באותה שעה שעם ישראל מספרים השבח הגדול הזה **פְּנִישׁ קִדְשָׁא**
בְּרִיךְ הוּא לְכָל פְּמִלְיָא דִּילֵיהּ הקב"ה מאסף ומקבץ לכל פמליה של
 מלאכי מעלה, **אָמַר לוֹן: זִילוּ וּשְׁמְעוּ סְפוּרָא דְשִׁבְחָא דִּילֵי**
דְקָא מְשִׁתְּעוּ בְּנֵי וַחְדָּאן בְּפוּרְקָנֵי אומר להם לכו ושמעו את
 הסיפור של השבח שלי שמספרים בני ושמחים בגאולתי. **בְּדִין כּוּלְהוּ**
מְתַכְּנְשִׁין וְאַתֵּיין וּמְתַחְבְּרִין בְּהַדְּיָהּ דִּישְׂרָאֵל אז כל
 המלאכים מתקבצים ובאים ומתחברים יחד עם עם ישראל, **וּשְׁמְעִין סְפוּרָא**
דְשִׁבְחָא דְקָא חְדָּאן בְּחֶדְוָא דְפוּרְקָנָא דְמְאָרִיהוֹן
 ושומעים בסיפור של השבח ששמחים בשמחת הגאולה של אדונם. **בְּדִין אַתֵּיין**
וְאוּדָאן לֵיהּ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל אַנּוּן גְּסִין
וּגְבוּרָן ואז באים המלאכים ומודים ומשבחים להקב"ה על כל אותם הניסים והגבורות
 שעשה הקב"ה לישראל, **וְאוּדָאן לֵיהּ עַמָּא קְדִישָׁא דְאִית**
לֵיהּ בְּאַרְעָא, דְחֶדָּאן בְּחֶדְוָה דְפוּרְקָנָא דְמְאָרִיהוֹן
 ומודים ומשבחים להקב"ה על העם הקדוש שיש לו כאן בארץ שמחים מאד בשמחת
 גאולת אדונם [קג]. **בְּדִין אַתּוּסְפָּה לֵיהּ חִילָא וּגְבוּרָתָא לְעִילָא**

אור הרשב"י

[קג] דברי הוזהר חוקים מאד שעם ישראל והשכינה ג"כ היו בגלות מצרים עם עם
 שמח בגאולת ארון הכל כביכול שהקב"ה ישראל כמ"ש עמו אנכי בצרה, והקב"ה

הלימוד היומי

ואז ניתוסף להקב"ה כח וגבורה למעלה כי גרמנו להאיר את הספירות העליונות.
וְיִשְׂרָאֵל בְּהוֹא סְפוּרָא יְהִי חֵילָא לְמַאֲרִיחוֹן וְיִשְׂרָאֵל
בְּאוֹתוֹ סִיפּוּר נּוֹתָנִים כַּח לְהַקְבִּי כַּמ"ש תְּנוּ עוֹז לְאַלְהִים, בְּמַלְכָּא דְאַתּוּסָּפָא
לִיהִי חֵילָא וּגְבוּרָתָא פֶּד מְשַׁבְּחִין גְּבוּרָתִיהּ וְאוֹדָאן
לִיהִי כמלך שנוסף לו כח וגבורה כאשר משבחים את גבורתו וגדולתו ומודים במלכותו,
וּכְלָהוּ דְחֵלִין מְקַמִּיהּ וְאַסְתִּילָק יְקַרְיָהּ עַל כְּלָהוּ וכולם
מִפְּחָדִים מִמֶּנּוּ וּמִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרַךְ עַל כּוֹלָם. וּבְגִין כֵּן אֵית לְשַׁבְּחָא
וְלֹאֲשַׁתְּעֵי בְּסְפוּרָא דָּא כְּמָה דְאַתְמַר ולכן יש לו לאדם לספר
 ולשבח להקב"ה בסיפור זה כמו שלמדנו.

הנה נודע שיי"ב השבטים ויעקב אביהם ירדו למצרים והיו בארץ גושן וכו',
 ואח"כ נפטר יעקב ועלו לקברו במערת המכפלה, ואח"כ מת יוסף ויישם בארון
 במצרים, וכן שאר השבטים נפטרו ושמו אותם בארונות במצרים, ואחרון
 שנפטר הוא לוי ושמו אותו בארון, ואח"כ התחיל השעבוד. ועתה מסביר
 הזוה"ק שבגלות מצרים באו וירדו נשמות השבטים והאבות הקדושים
 והשכינה הקדושה וצבאות מלאכי מעלה כולם ירדו עם ישראל בגלות
 ועורדו אותם, והם ג"כ יעלו עמהם בצאתם מן הגלות, ועליהם נאמר בספר
 שמות ואלה שמות בניי הבאים מצרימה שהם נשמות השבטים.

אור הרשב"י

הבטיח ליעקב אבינו אנכי ארד עמך מצרימה
 ואנכי אעלה גם עלה, משמע שהקב"ה היה
 בעצמו בגלות ובפרט לפי סודם של דברים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000